

5.2 Moje „ne“

Cilj

Đaci treba da uvide da je verbalno rešavanje konflikata i poštovanje pravila uspešna strategija pristupa konfliktima. Oni vežbaju uz pomoć uzrastu prilagođenih svakodnevnih situacija kako se „ozbiljno svađa“ (komunikaciona kompetencija).

1–3. razr.

30 min.

Materijal:
Nepotreban, tj. u zavisnosti
od odabrane igre.

Tok:

- N predstavlja neku tipičnu konfliktnu situaciju. Zatim U preuzimaju uloge u konfliktu i scena se igra dva-tri puta. Primer: dete pravi toranj od kocaka. Dolazi drugo dete i gura prvo dete i smeta mu u igri. Prvo dete reaguje tako što drugom detetu jasno i glasno saopštava svoje potrebe: „Prestani, hoću sam/sama da se igram!“, ili „Neću da me nerviraš.“ Deca takve potrebe treba da izgovore glasno i sa čvrstim unutrašnjim stavom.
- Uz pomoć situacije predstavljene u igri U pamte jasne formulacije kojima izražavaju svoje potrebe. Kasnije, deca mogu te formulacije „izvući“ iz sećanja u realnim situacijama i na taj način biti u stanju da jasno izraze svoje potrebe.

- Moguće je uzeti i neke druge situacije u vezi s igrom ili učenjem, npr.: smetanje prilikom sastavljanja puzle, problematične situacije u garderobi (nekome se nešto uzima, ili jedno dete nema dovoljno mesta), konflikti prilikom pravljenja nečega tokom časa itd.
- Nakon što su u početku oklevali, U po pravilu brzo živnu. Igra s jedne strane služi tome da se konfliktne situacije proigraju bez inače karakterističnog uzrujavanja i da se uvežba pravilan pristup takvim situacijama. S druge strane, igra može pomoći i u ispoljavanju nagomilanih emocija.